

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 13. septembra 2017*

„Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 604/2013 – Določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države – Člen 28 – Pridrzanje zadevne osebe zaradi njene predaje v odgovorno državo članico – Rok za izvedbo predaje – Najdaljše trajanje pridržanja – Izračun – Odobritev zahteve za sprejem pred pridržanjem – Odlog izvršitve odločitve o predaji“

V zadevi C-60/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (upravno sodišče v Stockholmu, ki odloča o zadevah v zvezi s priseljevanjem, Švedska) z odločbo z dne 29. januarja 2016, ki je na Sodišče prispela 3. februarja 2016, v postopku

Mohammad Khir Amayry

proti

Migrationsverket

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi L. Bay Larsen (poročevalec), predsednik senata, M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan in D. Šváby, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. januarja 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za M. Khirja Amayryja S. Stoeva, odvetnik,
- za Migrationsverket F. Beijer in F. Axling, agenta,
- za švedsko vlado L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson in N. Otte Widgren, agenti,
- za belgijsko vlado M. Jacobs in C. Pochet, agentki,
- za nemško vlado T. Henze in R. Kanitz, agenta,

* Jezik postopka: švedščina.

- za nizozemsko vlado K. Bulterman in B. Koopman, agentki,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za vlado Združenega kraljestva C. Crane in M. Holt, agenta, skupaj z D. Blundellom, barrister,
- za švicarsko vlado C. Bichet, agentka,
- za Evropsko komisijo M. Condou-Durande in K. Simonsson, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 1. marca 2017

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 28(3) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državlján tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31, v nadaljevanju: Uredba Dublin III).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Mohammadom Khirjem Amayryjem in Migrationsverket (urad za priseljevanje, Švedska) (v nadaljevanju: urad) v zvezi z odločbo urada, da se M. Khirja Amayryja na podlagi Uredbe Dublin III do predaje v Italijo pridrží.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2013/33/EU

- 3 Člen 8 Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL 2013, L 180, str. 96) (v nadaljevanju: Direktiva o sprejemu) določa:

„1. Države članice ne smejo pridržati osebe zgolj zato, ker je prosilec v skladu z Direktivo 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite [(UL 2013, L 180, str. 60)].

[...]

3. „Prosilca se sme pridržati le:

[...]

(f) v skladu s členom 28 Uredbe [Dublin III].

[...]“

- 4 Člen 9 Direktive o sprejemu, naslovljen „Jamstva za pridržane prosilce“, v odstavku 1 določa:

„Prosilca se pridržni za čim krajše obdobje in se ga obdrži v pridržanju le tako dolgo, dokler veljajo razlogi iz člena 8(3).

Upravni postopki v zvezi z razlogi za pridržanje iz člena 8(3) se skrbno izvršujejo. Zamude v upravnih postopkih, ki jih ni mogoče pripisati prosilcu, ne upravičujejo nadaljevanja pridržanja.“

Uredba Dublin III

- 5 V uvodni izjavi 20 Uredbe Dublin III je navedeno:

„Pridržanje prosilcev bi bilo treba uporabljati v skladu z osnovnim načelom, da se osebe ne bi smelo pridržati samo zato, ker zaprosi za mednarodno zaščito. Pridržanje bi moralo trajati čim krajše možno obdobje, zanj pa bi morali veljati načeli nujnosti in sorazmernosti. Zlasti mora biti pridržanje prosilcev v skladu s členom 31 [Konvencije o statusu beguncev, podpisane 28. julija 1951 v Ženevi]. Postopki, predvideni v tej uredbi v zvezi s pridržano osebo, bi se morali uporabljati prednostno v najkrajšem možnem roku. Kar zadeva splošna jamstva v zvezi s pridržanjem in pogoje za pridržanje, bi morale države članice, kjer je to ustrezno, določbe Direktive [o sprejemu] uporabljati tudi za osebe, ki so pridržane na podlagi te uredbe.“

- 6 Člen 27(3) in (4) te uredbe določa:

„3. Za namene pritožb zoper ali ponovnega pregleda odločitev o predaji države članice v svojem nacionalnem pravu določijo:

- (a) da ima prosilec na podlagi pritožbe ali ponovnega pregleda pravico ostati v zadevni državi članici do zaključka postopka pritožbe ali ponovnega pregleda, ali
- (b) da se predaja avtomatično odloži in da takšna odložitve preneha veljati po preteku razumnega obdobja, v katerem bi sodišče ali razsodišče po natančni preučitvi zahteve za odlog moralo odločiti, ali pritožbi ali ponovnemu pregledu zahteve odobri odločilni učinek, ali
- (c) da ima zadevna oseba možnost, da v razumnem obdobju od sodišča ali razsodišča zahteva odložitve izvršitve odločitve o predaji, dokler se obravnava njegova pritožba ali poteka ponovni pregled. Države članice z odložitvijo predaje do sprejetja odločitve o prvi zahtevi za odlog zagotovijo, da je na voljo učinkovito pravno sredstvo. Vse odločitve glede odložitve izvršitve predaje se sprejmejo v razumnem obdobju, ki omogoča podrobno in natančno preučitev zahteve za odlog. V odločitvi, da se izvršitev odločitve o predaji ne odloži, so navedeni razlogi za takšno odločitev.

4. Države članice lahko določijo, da se lahko pristojni organi po uradni dolžnosti odločijo, da bodo odložili izvršitev odločitve o predaji, dokler se obravnava pritožba ali poteka ponovni pregled.“

- 7 Člen 28 navedene uredbe določa:

„1. Države članice ne smejo pridržati osebe zgolj zato, ker v zvezi z njo poteka postopek, določen v tej uredbi.

2. Kadar obstaja znatna nevarnost, da bo oseba pobegnila, lahko države članice na podlagi presoje vsakega posameznega primera zadevno osebo pridržijo, da bi omogočile izvedbo postopkov za predajo v skladu s to uredbo, vendar le, če je ukrep pridržanja sorazmeren in ni mogoče učinkovito uporabiti drugih manj prisilnih ukrepov.

3. Pridrzanje traja čim manj časa in ne sme trajati dlje, kot je razumno potrebno za skrbno izvedbo potrebnih upravnih postopkov vse do izvršitve predaje v skladu s to uredbo.

Kadar je oseba pridržana v skladu s tem členom, rok za predložitev zahteve za sprejem ali ponovni sprejem ni daljši od enega meseca od vložitve prošnje. Država članica, ki izvaja postopek v skladu s to uredbo, v takih primerih zaprosi za nujen odgovor. Tak odgovor se poda v dveh tednih od prejema prošnje. Če v dveh tednih odgovora ni, je to enakovredno sprejetju zahteve in posledica tega je obveznost sprejema ali ponovnega sprejema osebe, vključno z obveznostjo zagotovitve ustrezne ureditve za prihod.

Kadar je oseba pridržana v skladu s tem členom, se njena predaja iz države članice, ki daje zahtevo, v odgovorno državo članico izvede, kakor hitro je to praktično izvedljivo, najpozneje pa v šestih tednih po tem, ko je druga država članica implicitno ali eksplicitno odobrila zahtevo za sprejetje ali ponovno sprejetje zadevne osebe, ali od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda v skladu s členom 27(3).

Kadar država članica, ki daje zahtevo, zahteve za sprejem ali ponovni sprejem ne predloži v predpisanem roku ali če se predaja ne izvede v navedenem roku šestih tednov iz tretjega pododstavka, oseba več ne sme biti pridržana. Členi 21, 23, 24 in 29 se še naprej ustrezno uporabljajo.

4. Kar zadeva pogoje za pridržanje in zaščitne ukrepe, ki veljajo za pridržane osebe, se zaradi omogočanja postopkov predaje v odgovorno državo članico uporabljajo členi 9, 10 in 11 Direktive [o sprejemu].“

8 Člen 29(1) in (2) te uredbe določa:

„1. „Predaja prosilca [...] iz države članice, ki poda zahtevo, v odgovorno državo članico, se izvede [...] kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve, da bo druga država članica sprejela ali ponovno sprejela zadevno osebo ali končni odločitvi o pritožbi ali ponovnem pregledu, če v skladu s členom 27(3) obstaja odločilni učinek.

[...]

2. Kadar se predaja ne opravi v roku šestih mesecev, je odgovorna država članica oproščena svoje obveznosti sprejema ali ponovnega sprejema zadevne osebe, odgovornost pa se nato prenese na državo članico, ki poda zahtevo. Ta rok se lahko podaljša na največ eno leto, če predaja ni bila možna, ker je zadevna oseba v zaporu, ali na največ osemnajst mesecev, če zadevna oseba pobegne.“

Švedsko pravo

- 9 V skladu s členom 8 iz poglavja 1 utlänningslag (zakon o tujcih, SFS 2005, št. 716) se mora zakon uporabljati tako, da svoboda tujca v nobenem posameznem primeru ni omejena bolj, kot je potrebno.
- 10 Člen 9 iz poglavja 1 tega zakona določa, da se določbe tega zakona o obveznosti zapustiti državo in o odstranitvi smiselno uporabljajo tudi za odločitve o predaji na podlagi Uredbe Dublin III.
- 11 Člen 1 iz poglavja 10 tega zakona dovoljuje pridržanje tujcev, starejših od 18 let, zaradi priprav na izvršitev odločitve o odstranitvi ali zaradi izvršitve te odločitve.

- 12 Člen 4 iz poglavja 10 zakona o tujcih določa, da je tujec lahko pridržan največ dva meseca, razen če obstajajo tehtni razlogi, ki upravičujejo pridržanje za daljše obdobje, in pojasnjuje, da kadar obstajajo taki razlogi, tujec ne sme biti pridržan več kot tri mesece. Če je verjetno, da bo izvršitev odločitve o predaji trajala več časa zaradi nesodelovanja tujca, ali če je pridobitev potrebnih dokumentov dolgotrajna, lahko pridržanje traja največ 12 mesecev.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 13 M. Khir Amayry je 19. decembra 2014 na Švedskem vložil prošnjo za mednarodno zaščito.
- 14 Ker se je po preverjanju v sistemu Eurodac izkazalo, da je zadevna oseba na italijansko ozemlje vstopila 6. decembra 2014 in da je 17. decembra 2014 že zaprosila za mednarodno zaščito na Danskem, je urad 15. januarja 2015 od italijanskih organov zahteval, naj sprejmejo M. Kahirja Amayryja.
- 15 Italijanski organi so zahtevo za sprejem odobrili 18. marca 2015.
- 16 Urad je 2. aprila 2015 zavrnil prošnjo M. Kahirja Amayryja za izdajo dovoljenja za prebivanje, vključno s prošnjo za mednarodno zaščito, ustavil postopek za priznanje statusa in odločil, da se ga preda v Italijo. Poleg tega je urad menil, da obstaja znatna nevarnost, da bo zadnjenavedeni pobegnil, zato se je odločil, da zoper njega odredi pridržanje.
- 17 M. Khir Amayry je te odločitve izpodbijal pred Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen (upravno sodišče v Stockholmu, ki odloča o zadevah v zvezi s priseljevanjem, Švedska). Urad se je zaradi te tožbe odločil za odložitev izvršitve odločitve o predaji.
- 18 Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen (upravno sodišče v Stockholmu, ki odloča o zadevah v zvezi s priseljevanjem) je 29. aprila 2015 tožbo zavrnilo, ker je med drugim menilo, da obstaja nevarnost, da bi M. Khir Amayry, če bi bil izpuščen na prostost, pobegnil, se izognil izvršitvi odločitve o predaji ali bi to izvršitev kako drugače oviral. Zadnjenavedeni je pri predložitvenem sodišču zoper to sodbo vložil pritožbo.
- 19 Odločitev o predaji je bila izvršena 8. maja 2015. M. Khir Amayry se je nato vrnil na Švedsko, kjer je 1. junija 2015 vložil novo prošnjo za mednarodno zaščito.
- 20 Predložitveno sodišče je 30. julija 2015 odločilo, da ne dovoli pritožbe v zvezi z delom sodbe Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen (upravno sodišče v Stockholmu, ki odloča o zadevah v zvezi s priseljevanjem) o predaji, dopustilo pa je pritožbo v delu o pridržanju.
- 21 V teh okoliščinah je Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (upravno pritožbeno sodišče v Stockholmu, ki odloča zadevah v zvezi s priseljevanjem, Švedska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba šesttedenski rok iz člena 28(3) Uredbe [Dublin III], če prosilec za azil ni pridržan takrat, ko odgovorna država članica privoli v njegov sprejem, je pa pridržan pozneje – z obrazložitvijo, da se šele takrat presodi, da obstaja znatna nevarnost za pobeg osebe – računati od dneva, ko je bila oseba pridržana, ali pa se ta rok računa od katerega drugega dne, in če je tako, od katerega?
2. Ali člen 28 Uredbe [Dublin III] v položaju, v katerem prosilec za azil takrat, ko je odgovorna država članica privolila v njegov sprejem, ni pridržan, nasprotuje uporabi nacionalnih pravil, kakršna so švedska, v skladu s katerimi se tujca ne sme pridržati do izvedbe [predaje] za več kot dva meseca, če ni tehtnih razlogov, da se ga pridržati za daljše obdobje, za največ tri mesece, če taki tehtni razlogi obstajajo, in za največ dvanajst mesecev, če je verjetno, da bo zaradi njegovega nesodelovanja izvedba trajala dlje, ali če je pridobitev potrebnih dokumentov dolgotrajna?

3. Ali začne teči nov šesttedenski rok za predajo, če se izvedbeni postopek [predaje] znova začne, ko pritožba ali ponovni pregled nimata več odločilnega učinka (glej člen 27(3) Uredbe [Dublin III]), ali pa je treba na primer odšteti število dni, ko je bila oseba že pridržana po tem, ko je odgovorna država članica privolila v njen sprejem ali ponovni sprejem?
4. Ali je pomembno, da prosilec za azil, ki se je pritožil zoper odločitev o predaji, ni zaprosil za odložitev izvršitve odločitve o predaji, dokler se obravnava njegova pritožba (glej člen 27(3)(c) in (4) Uredbe [Dublin III])?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje

- 22 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 28 Uredbe Dublin III razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da lahko v položaju, v katerem je bilo pridržanje prosilca za mednarodno zaščito odrejeno po tem, ko je država članica, na katero je bila zahteva naslovljena, odobrila zahtevo za sprejem, to pridržanje načeloma traja največ dva meseca, največ tri mesece, če obstajajo tehtni razlogi, da se pridržijo za daljši čas, in največ dvanajst mesecev, če je verjetno, da bo zaradi nesodelovanja prosilca izvedba te predaje trajala dlje, ali če je pridobitev potrebnih dokumentov dolgotrajna.
- 23 Iz člena 8(1) Direktive o sprejemu izhaja, da se osebe ne sme pridržati zgolj zato, ker je zaprosila za mednarodno zaščito.
- 24 Vendar člen 8(3)(f) te direktive določa možnost pridržanja prosilca za mednarodno zaščito v skladu s členom 28 Uredbe Dublin III.
- 25 Iz člena 28(1) in (2) te uredbe izhaja, da čeprav države članice zaradi zagotovitve postopka predaje osebe ne smejo pridržati zgolj zato, ker v zvezi z njo poteka postopek iz te uredbe, pa lahko pod določenimi pogoji osebo pridržijo, kadar obstaja znatna nevarnost, da bo ta oseba pobegnila.
- 26 Ta možnost je zlasti omejena s členom 28(3) te uredbe, ki v prvem pododstavku natančneje določa, da traja pridržanje čim manj časa in ne sme trajati dlje, kot je razumno potrebno za skrbno izvedbo potrebnih upravnih postopkov vse do izvršitve predaje.
- 27 Za uresničitev tega načela so s členom 28(3), drugi in tretji pododstavek, Uredbe Dublin III določeni roki za predložitev zahteve za sprejem ali ponovni sprejem in za izvedbo predaje. Poleg tega je iz člena 28(3), četrti pododstavek, te uredbe razvidno, da kadar država članica, ki daje zahtevo, teh rokov ne spoštuje, oseba ne sme biti več pridržana.
- 28 Kar zadeva rok za izvedbo predaje, ki je v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem je bila zahteva za sprejem odobrena, preden je bila zadevna oseba pridržana, edini upošteven, zgolj iz besedila člena 28(3), tretji pododstavek, navedene uredbe ni mogoče ugotoviti, ali se ta določba uporablja v vseh položajih, v katerih se osebo pridržijo do njene predaje, ali le kadar je oseba ob uresnitvi enega od dveh dogodkov iz te določbe, in sicer bodisi ob odobritvi zahteve za sprejem ali ponovni sprejem bodisi ko odločilni učinek pritožbe ali ponovnega preverjanja odločitve o predaji preneha veljati, že pridržana.
- 29 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba pri razlagi določbe prava Unije poleg njenega besedila upoštevati tudi njen kontekst in cilje ureditve, katere del je (sodba z dne 19. decembra 2013, Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, točka 34 in navedena sodna praksa).

- 30 V zvezi s tem je treba poudariti, da je končni cilj postopkov sprejema in ponovnega sprejema, uvedenih z Uredbo Dublin III, omogočiti predajo državljana tretje države v državo članico, ki je bila na podlagi te uredbe določena za odgovorno za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložil ta državljan.
- 31 Kot je natančneje določeno v členu 28(2) navedene uredbe, se želi v okviru teh postopkov z možnostjo, da se zadevna oseba pod določenimi pogoji pridržji, zagotoviti izvedbo postopka predaje tako, da se tej osebi onemogoči, da bi pobegnila in se tako izognila izvršitvi morebitne odločitve o njeni predaji.
- 32 V teh okoliščinah izbira šesttedenskega roka za predajo, kot je določen v členu 28(3), tretji pododstavek, te uredbe, kaže na to, da je po mnenju zakonodajalca Unije tako obdobje potrebno za izvedbo predaje pridržane osebe.
- 33 Ker pa nobeden od rokov, uvedenih s členom 28(3), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III, ne teče od odreditve pridržanja, bi stališče, da se ta določba uporablja v vseh položajih, v katerih se neka oseba do predaje pridržji, pomenilo, da se pridržanje nujno konča po izteku šestih tednov od odobritve zahteve za sprejem ali ponovni sprejem, čeprav je bilo to pridržanje odrejeno šele po tej odobritvi.
- 34 V takem položaju bi bilo zato pridržanje zaradi zagotovitve izvedbe predaje nujno krajše od šestih tednov, poleg tega pa bi bilo po poteku šesttedenskega roka od navedene odobritve nemogoče odrediti kakršno koli pridržanje.
- 35 V teh okoliščinah bi imela država članica možnost odrediti pridržanje zadevne osebe le znotraj kratkega obdobja šestih tednov, ki ga ima na podlagi člena 29(1) in (2) Uredbe Dublin III za izvedbo predaje, in to tudi če bi se nevarnost pobega, s katero bi bilo mogoče utemeljiti pridržanje, pojavila šele pozneje.
- 36 Poleg tega, čeprav člen 29(2) te uredbe določa, da je rok za predajo v primeru pobega zadevne osebe največ osemnajst mesecev, zoper osebo, ki bi pobegnila za najmanj šest tednov, ne bi bilo več mogoče odrediti pridržanja, ko bi bila ta spet v rokah pristojnih organov.
- 37 Iz tega sledi, da bi se lahko s tako razlago, kot je podana v točki 33 te sodbe, prvič, znatno omejila učinkovitost postopkov, določenih v navedeni uredbi, in drugič, zadevne osebe spodbudilo k pobegu, da bi se izognile predaji odgovorni državi članici, kar pa bi pomenilo, da se načela in postopki iz te uredbe ne bi uporabili (glej po analogiji sodbi z dne 17. marca 2016, *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, točka 52, in z dne 25. januarja 2017, *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, točka 37).
- 38 Poleg tega ta razlaga ne bi bila v skladu z željo zakonodajalca Unije, izraženo v uvodni izjavi 20 Uredbe Dublin III, da se pridržanje sicer dovoli, a hkrati njegovo trajanje omeji, saj se v skladu z njo možnost pridržanja ne bi omejila ali izključila glede na to, koliko časa je bila zadevna oseba pridržana, ampak zgolj glede na rok, ki je potekel od takrat, ko je država članica, na katero je bila zahteva za sprejem ali ponovni sprejem naslovljena, to zahtevo odobrila.
- 39 Zato je treba člen 28(3), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III razlagati tako, da se z njim določen najdaljši rok šestih tednov, v katerem je treba izvesti predajo pridržane osebe, uporablja le, kadar je zadevna oseba ob izpolnitvi enega od dveh dogodkov iz te določbe že pridržana.
- 40 Kadar se pridržanje zadevne osebe do njene predaje odredi po tem, ko je država članica, na katero je bila zahteva za sprejem ali ponovni sprejem naslovljena, to zahtevo odobrila, je torej trajanje pridržanja omejeno z enim od rokov iz člena 28(3) te uredbe le od trenutka, ko v skladu s členom 27(3) navedene uredbe preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda, če gre za tak primer.

- 41 Kadar najdaljše trajanje pripora z Uredbo Dublin III ni določeno, pa mora biti to pridržanje najprej v skladu z načelom iz člena 28(3), prvi pododstavek, te uredbe, v skladu s katerim traja pridržanje čim manj časa in ne sme trajati dlje, kot je razumno potrebno za skrbno izvedbo potrebnih upravnih postopkov vse do izvršitve predaje.
- 42 Pristojni organ mora nato v skladu s členom 28(4) navedene uredbe upoštevati tudi določbe Direktive o sprejemu, ki omejujejo pridržanje prosilcev za mednarodno zaščito, zlasti njen člen 9(1), ki med drugim določa, da se morajo upravni postopki v zvezi z razlogi za pridržanje voditi skrbno.
- 43 Ta organ mora nazadnje upoštevati člen 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, saj je s členom 28(2) Uredbe Dublin III določena omejitev uresničevanja temeljne pravice do svobode in varnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 15. februarja 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, točka 49, in z dne 15. marca 2017, Al Chodor, C-528/15, EU:C:2017:213, točka 36).
- 44 V teh okoliščinah mora torej pristojni organ pod nadzorom nacionalnih sodišč zagotoviti, da se postopek predaje izvede skrbno in da se pridržanje ne podaljša za več, kot je potrebno za izvedbo tega postopka, pri čemer je treba v vsakem posameznem primeru upoštevati konkretne zahteve navedenega postopka (glej po analogiji sodbo z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, točki 58 in 59).
- 45 Poleg tega zadevna oseba ne sme biti pridržana za obdobje, ki bi bilo znatno daljše od šestih tednov in med katerim je dopustno izvesti predajo, saj je iz člena 28(3), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III razvidno, da je to obdobje načeloma zadostno, da pristojni organi v njem opravijo predajo, zlasti ob upoštevanju dejstva, da je postopek predaje med državami članicami iz te uredbe poenostavljen (glej po analogiji sodbo z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, točka 60).
- 46 Ker okoliščina, da je bilo pridržanje zoper prosilca za mednarodno zaščito odrejeno po tem, ko je država članica, na katero je bila naslovljena zahteva za sprejem, to zahtevo odobrila, ni taka, da bi znatno ovirala predajo te osebe, pridržanje osebe za obdobje treh ali dvanajstih mesecev, v katerem je dopustno izvesti predajo, znatno presega rok, ki je razumno potreben za skrbno izvedbo potrebnih upravnih postopkov vse do izvršitve predaje.
- 47 Nasprotno pa, ob upoštevanju diskrecijske pravice, ki jo imajo države članice pri sprejemanju ukrepov za izvajanje zakonodaje Unije, v takem položaju ni mogoče šteti, da je dvomesečno pridržanje nujno predolgo, vendar pa mora pristojni organ pod nadzorom nacionalnih sodišč preveriti njegovo primernost glede na posebne okoliščine vsakega posameznega primera.
- 48 Če pa po odreditvi pridržanja odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda v skladu s členom 27(3) Uredbe Dublin III preneha veljati, to pridržanje v skladu s členom 28(3), tretji in četrti pododstavek, te uredbe ne sme trajati dlje od šestih tednov od tega dne.
- 49 Iz navedenega sledi, da je treba člen 28 Uredbe Dublin III v povezavi s členom 6 Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da:
- ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da lahko v položaju, v katerem je bilo pridržanje zoper prosilca za mednarodno zaščito odrejeno po tem, ko je država članica, na katero je bila naslovljena zahteva za sprejem, to zahtevo odobrila, to pridržanje traja največ dva meseca, če, prvič, pridržanje ne traja dlje, kot je potrebno za izvedbo postopka predaje, pri čemer se upoštevajo konkretne zahteve tega postopka v vsakem posameznem primeru, in drugič, pridržanje ne traja več kot šest tednov od dne, ko odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda preneha veljati, če gre za tak primer;
 - nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki v takem položaju dopušča, da pridržanje traja tri ali dvanajst mesecev, v katerih je dopustno izvesti predajo.

Tretje vprašanje

- 50 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 28(3) Uredbe Dublin III razlagati tako, da je treba od šesttedenskega roka, določenega s to uredbo, ki teče od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda, odšteti število dni, ko je bila zadevna oseba pridržana po tem, ko je država članica odobrila zahtevo za sprejem ali ponovni sprejem.
- 51 Spomniti je treba, da člen 28(3), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III določa, da se predaja osebe, kadar je pridržana v skladu s členom 28 te uredbe, opravi, kakor hitro je to praktično izvedljivo, najpozneje pa v šestih tednih po tem, ko je druga država članica odobrila zahtevo za sprejetje ali ponovno sprejetje, ali od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda v skladu s členom 27(3) navedene uredbe.
- 52 Iz besedila člena 28 te uredbe je torej razvidno, da sta z njo poleg šesttedenskega določena še dva roka, pri čemer ni navedeno, ali ju je treba razlikovati in ali je treba drugi rok v nekaterih primerih skrajšati.
- 53 Ta razlaga je potrjena z namenom, ki ga je tem rokom pripisal zakonodajalec Unije.
- 54 Čeprav se namreč z roki iz člena 28(3), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III v skladu s členom 28(3), četrti pododstavek, te uredbe omejuje najdaljše trajanje pridržanja, pa je njihov cilj še vedno določiti obdobje, v katerem je treba opraviti predajo, in se torej z njimi v nekaterih primerih nadomeščajo splošni roki, ki so za to določeni s členom 29(1) navedene uredbe.
- 55 Vendar pa predaje po naravi stvari ni mogoče opraviti, dokler imata pritožba zoper odločitev o predaji ali ponovni pregled te odločitve odločilni učinek, zato lahko rok za predajo v tem primeru začne teči šele, ko je o izvedbi predaje že sklenjen načelni dogovor in ko se je treba dogovoriti le še o njenih podrobnostih, in sicer od trenutka, ko ta odločilni učinek preneha veljati (glej po analogiji sodbo z dne 29. januarja 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, točka 45).
- 56 V takem položaju se pri organizaciji predaje obe državi članici srečujeta z enakimi praktičnimi težavami, kot bi jih imeli, če bi bilo predajo mogoče opraviti takoj po ugoditvi zahteve za sprejem ali ponovni sprejem, zato morata imeti na voljo enak šesttedenski rok za ureditev tehničnih podrobnosti predaje in za njeno izvedbo (glej po analogiji sodbo z dne 29. januarja 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, točki 43 in 44).
- 57 Okoliščina, da je bila zadevna oseba na dan, ko je odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda prenehal veljati, že pridržana, kot taka še ne olajša znatno predaje, saj se zadevni državi članici še ne moreta dogovoriti o tehničnih podrobnostih predaje, ker nista še določena niti način, kako se bo opravila, niti *a fortiori* datum, kdaj se bo opravila.
- 58 Poleg tega bi bila lahko v primeru, v katerem bi zadevna oseba pritožbo ali zahtevo za ponovni pregled vložila šele nekaj tednov po odreditvi pridržanja, z morebitnim skrajšanjem drugega roka iz člena 28(3), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III za število dni, ko je bila ta oseba že pridržana, pristojnemu organu v praksi odvzeta vsaka možnost za izvedbo predaje pred iztekom pridržanja in bi mu bila tako preprečena učinkovita uporaba možnosti, ki jo je določil zakonodajalec Unije, da pripor zoper zadevno osebo odredi zaradi preprečitve znatne nevarnosti njenega pobega.
- 59 Zato je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 28(3) Uredbe Dublin III razlagati tako, da se od šesttedenskega roka, določenega s to uredbo, ki teče od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda, ne sme odšteti število dni, ko je bila zadevna oseba že pridržana po tem, ko je odgovorna država članica odobrila zahtevo za sprejem ali ponovni sprejem.

Četrto vprašanje

- 60 S četrtem vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 28(3) Uredbe Dublin III razlagati tako, da se šesttedenski rok, določen s to uredbo, ki teče od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda, uporablja tudi, kadar zadevna oseba ni posebej zahtevala odloga izvršitve odločitve o predaji.
- 61 Iz člena 28(3), tretji pododstavek, Uredbe Dublin III je razvidno, da drugi rok za izvedbo predaje, določen s to uredbo, teče od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda v skladu s členom 27(3) navedene uredbe.
- 62 Kot je bilo ugotovljeno v točki 55 te sodbe, se želi s tem pravilom pristojnemu organu dati dovolj dolg rok, da opravi predajo pridržane osebe, ob upoštevanju dejstva, da se lahko postopek predaje, kadar imata pritožba zoper odločitev o predaji ali njen ponovni pregled odločilni učinek, začne šele, ko ta odločilni učinek preneha veljati.
- 63 Zato je treba poudariti, da je s tega vidika okoliščina, da imata pritožba ali ponovni pregled odločilni učinek, odločilna, saj onemogoča predajo, pri čemer to, ali je zadevna oseba zahtevala odlog izvršitve odločitve o predaji, ni bistveno.
- 64 Prav tako je treba ugotoviti, da se zakonodajalec Unije sklicuje na prenehanje odločilnega učinka „v skladu s členom 27(3)“ Uredbe Dublin III, ne da bi razlikoval med državami članicami, ki so se odločile, da bosta imela pritožba ali ponovni pregled v skladu s členom 27(3)(a) in (b) te uredbe takojšnji odločilni učinek, in državami članicami, ki so se določile, da bo odločilni učinek v skladu s členom 27(3)(c) navedene uredbe odvisen od sprejetja odločitve o odložitvi izvršitve na podlagi zahteve zadevne osebe.
- 65 V zvezi s tem je treba spomniti, da zakonodajalec Unije ni želel ogroziti sodnega varstva prosilcev za mednarodno zaščito zaradi zahteve po hitri obravnavi prošenj za mednarodno zaščito (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, točka 57).
- 66 Iz tega sledi, da se države članice, ki so želele okrepiti pravno varstvo prosilcev s takojšnjim odločilnim učinkom pritožbe zoper odločitev o predaji ali njenega ponovnega pregleda, zaradi spoštovanja zahteve po hitrosti ne smejo znajti v položaju, ki bi bil manj ugoden od tistega, v katerem se znajdejo tiste države članice, ki takega ukrepa niso štele za potrebnega. Do tega pa bi prišlo, če države članice ne bi imele na voljo dovolj dolgega roka za izvedbo predaje, kadar je zadevna oseba pridržana in se je odločila, da bo vložila pritožbo (glej po analogiji sodbo z dne 29. januarja 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, točki 49 in 50).
- 67 Člen 28(3) Uredbe Dublin III se sicer res ne sklicuje neposredno na primer, določen s členom 27(4) te uredbe, v katerem se izvršitev predaje ne odloži na podlagi zakona ali odločbe sodišča, ampak na podlagi odločitve pristojnega organa.
- 68 Vendar je položaj zadevne osebe v takem primeru povsem primerljiv s položajem osebe, katere pritožba ali zahteva za ponovni pregled imata odločilni učinek na podlagi člena 27(3) navedene uredbe.
- 69 V teh okoliščinah je po eni strani pridržanje med čakanjem na odločitev o pritožbi ali ponovnem pregledu očitno lahko še vedno potrebno, po drugi strani pa ni upravičeno, da to pridržanje traja več kot šest tednov po dokončni odločbi o pritožbi ali ponovnem pregledu.
- 70 Poleg tega bi bilo treba zaradi podobnosti izrazov, uporabljenih v členu 28(3), tretji pododstavek, in v členu 29(1), prvi pododstavek, Uredbe Dublin III, in ker je cilj obeh določb določiti obdobje, v katerem je treba izvesti predajo, ta člena, v katerih je naveden le odločilni učinek na podlagi člena 27(3) te uredbe, načeloma razlagati ozko.

- 71 Taka razlaga pa bi v skladu s členom 29(1) navedene uredbe pomenila, da bi bilo treba rok za izvedbo predaje v primeru, v katerem pristojni organ za osebo, ki ni pridržana, uporabi možnost iz člena 27(4) te uredbe, še vedno računati od trenutka, ko bi druga država članica odobrila zahtevo za sprejem ali ponovni sprejem. S tako razlago bi se v praksi močno poseglo v polni učinek te določbe, saj bi se z njeno uporabo ogrozila izvedba predaje v rokih, določenih v Uredbi Dublin III.
- 72 Prav tako je treba poudariti, da taka razlaga ne bi bila najboljša niti z vidika zaščite svobode in varnosti zadevne osebe. Z drugačno razlago se namreč ne bi razširila možnost ohranitve pridržanja, ampak bi se zagotovila uporaba točne omejitve najdaljšega trajanja pridržanja v vseh primerih, v katerih bi se pridržanje podaljšalo zaradi odločilnega učinka pritožbe ali ponovnega pregleda.
- 73 Na podlagi navedenega je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 28(3) Uredbe Dublin III razlagati tako, da se šesttedenski rok, določen s to uredbo, ki začne teči od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda, uporabi tudi, kadar zadevna oseba ni posebej zahtevala odloga izvršitve odločitve o predaji.

Stroški

- 74 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Člen 28 Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva v povezavi s členom 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da:
 - ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da lahko v položaju, v katerem je bilo pridržanje zoper prosilca za mednarodno zaščito odrejeno po tem, ko je država članica, na katero je bila naslovljena zahteva za sprejem, to zahtevo odobrila, to pridržanje traja največ dva meseca, če, prvič, pridržanje ne traja dlje, kot je potrebno za izvedbo postopka predaje, pri čemer se upoštevajo konkretne zahteve tega postopka v vsakem posameznem primeru, in drugič, pridržanje ne traja več kot šest tednov od dne, ko odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda preneha veljati, če gre za tak primer;
 - nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki v takem položaju dopušča, da pridržanje traja tri ali dvanajst mesecev, v katerih je dopustno izvesti predajo.
2. Člen 28(3) Uredbe št. 604/2013 je treba razlagati tako, da se od šesttedenskega roka, določenega s to uredbo, ki teče od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda, ne sme odšteti število dni, ko je bila zadevna oseba že pridržana po tem, ko je odgovorna država članica odobrila zahtevo za sprejem ali ponovni sprejem.
3. Člen 28(3) Uredbe št. 604/2013 je treba razlagati tako, da se šesttedenski rok, določen s to uredbo, ki začne teči od trenutka, ko preneha veljati odločilni učinek pritožbe ali ponovnega pregleda, uporabi tudi, kadar zadevna oseba ni posebej zahtevala odloga izvršitve odločitve o predaji.

Podpisi